

FRAM KAMERATER - SEPTEMBER -90

Stoff til neste nr.

Vi veit ikke helt hvor lang tid det vil ta å produsere bladet, men for å være helt sikre på at det går må stoff til neste nr. være levert ONSDAG 3. OKTOBER kl. 16.00. Vi håper faktisk på å få ferdig trykkeriet snart, så vi kan lage bladet på mer "normal" måte. Men da må NOEN begynne å gjøre noe !!.

Sted: på P-14, enten i kontortida til AKP eller i postkasse merka AKP. (merk konvolutten FK)

leder:

Vi står foran et landsmøte som for AKP vil være helt avgjørende i partiets historie. Både organisatoriske og ideologiske spørsmål deler partiet.

Mange medlemmer avventer nå resultatet av landsmøtet i forhold til program, vedtekter og ikke minst organisasjonsmodell. Men også uttalelsen om den kommunistiske tradisjonen og AKPs forhold til den vil stå sentralt. Vi må nå ikke undervurdere betydninga av at AKP tar et oppgjør med deler av den kommunistiske tradisjonen vi knyttet oss til. Dette er et spørsmål vi ikke lenger kan utsette å ta stilling til.

For partiet som helhet kan dette bare løses ved å si klart fra om partiets tidligere feil, samtidig som vi holder fast ved vår rolle i norsk politikk som positiv, og aktivt forsvarer partiets historie.

I denne situasjonen kreves det aktiv deltakelse fra alle medlemmer og spesielt DS-medlemmer. Vi ber om at andre oppgaver blir prioritert ned som ikke er direkte knyttet til drift av partiet og partidebatten. Det er bare noen få måneder igjen til landsmøtet.

AU foreslår at partiledelsen prioriterer følgende oppgaver stramt:

1. Partidebatten: Her må ulike org-modeller for AKP/RV og prosessen fram over legges fram skriftlig foran neste DS-behandling.

2. Org. drift av partiet: Alle DS-medlemmer må sikre at kontingenten i sin avdeling blir betalt, fristen er ut september. Alle må delta i loddsalg. De må også være drivende i å sørge for at avd. avholder møter og diskuterer forslagene til LM, fremmer nye forslag og fatter vedtak.

3. EF-arbeidet: Sikre at en fast fraksjon av AKPere og RVere fungerer. Delta i oppbygginga av Trondheims-organisasjonen mot EF. Alle AKP-medlemmer må melde seg inn.

4. Legge plan for listestilling og organisering av arbeidet med RV fram til valget -91. Velge ledelse for dette arbeidet.

DS må ta stilling til i hvilken grad vi skal prioritere budsjett-arbeidet. Skal vi ta initiativ til kamp? Hvordan

skal vi drive arbeidet, og HVEM skal lede dette ?

For DSAU, Per O.

I forhold til vår Arsmøtebevegelse vil vi foreslå at vi prioriterer jobbinga med Ny ledelse og plan framover, mens beretning legges mindre vekt på. Dette må diskuteres i avdelingene, sannsynligvis i januar -91.

Debatt:

ALTERNATIV 3

"Det er umulig å fortsette som nå". Denne setningen gjør at folk nå "må" velge mellom et uavhengig RV eller en sammenslåing av RV og AKP. Samtidig begynner entusiasmen for begge forslag å dale etterhvert som konsekvensene blir tydeligere.

1. Et sjølstendig RV tar med seg 1,7 millioner i statsstøtte. Dette knekker AKPs økonomi sentralt og i de store byene. I tillegg gir AKP fra seg sitt godkjente partinavn (ved valg) og alle muligheter til å manøvrere ved valg.
2. Et sammenslått AKP og RV etter landsmøtet på det grunnlaget som det er stor enighet om, vil bli framstilt som AKÅ i ny frakk. De få uavhengige vil føle seg lurte. Det vil bli umulig å stille 114 lister og vi vil gå på et valgnederlag.

A "sette i gang en prosess" for sammenslåing vil fortsette partistriden i RV, det vil ødelegge valgkampen og trolig føre til et resultat som få ønsker seg.

ALTERNATIV 3.

Fortsette med det nye AKP og det gamle RV, bygge opp RV-grupper lokalt og i fylkene, utsette sammenslåings-debatten til etter valget. Da vil vi kanskje ha noen RV-grupper å diskutere med.

Arne B. t.

LANDSMØTE - AVGIFT.

For første gang skal vi arrangere et landsmøte der alle avdelinger blir representert direkte på landsmøtet. Dette har vært et krav fra de fleste parti-medlemmene og det er en stor framgang for parti-demokratiet. Spesielt gjelder det i den situasjonen vi er i nå, med tildels store motsigelser innad i partiet. Men et større, mer demokratisk landsmøte blir sjølsagt også dyrere. Mye dyrere. Avgiften må betales for at vi skal få arrangert landsmøtet. Og det må være et felles ansvar for avdelinga at LM-avgifta blir betalt.

Olve/DSAU

Det er reist forslag om å lage en anna type parti. Blant anna er kontingenten foreslått senka. Kr. 1000,- i året som topp-sats er nevnt. Hva vil et slikt forslag vil bety i vårt distrikt. Uten å kjenne talla i detalj vil jeg anta at vi må 3 til 5 doble antall medlemmer, hvis alle betaler denne satsen. Alternativet vil være drastisk reduksjon, salg av P-14 etc. Olve.

KVINNEKONFERANSE

Det blir avholdt et møte for kvinnene i partiet:

TORS DAG 4/10 -90 kl 18.00

Sted: Prinsensgt 14

Lederen i AKPs kvinneutvalg Eli A y kommer.

Astrid H

Sikkerhetsinstruks ?

Vi har hatt noen forsøk på å få en diskusjon om en eventuell sikkerhetspolitikk for partiet. For å kanskje å få litt forgang i "diskusjonen" offentliggjør jeg her RØD UNGDOMS sikkerhetsinstruks, vedtatt på landsmøtet i år. Så kan jo folk se om dette er mer "passende" for partiet enn den eksisterende instruks for partiet. (avd. styret skal i flg instruks sitte med et eksemplar partiets sikkerhetsinstruks hvis noen lurer på hvordan den ser ut.) Jeg vil bare påpeke at bl.a Trond A.s forslag om at partiet ikke skal være konspirasjonsparti - bl.a. med åpent landsmøte og at vi skal ha medlemslister (riktignok ikke offentlige) står i skarp motstrid f.eks. til RUS instruks

Min mening er at landsmøtet må vedta en ny sikkerhetsinstruks og en skarp kritikk til de deler av partiet som faktisk har lagt den eksisterende instruks død. Det siste, uansett om partiet nå skulle vedta at vi ikke skal ha noen som helst "sikkerhet".

Olve

NY TRYGGINGSINSTRUKS FOR RAUD UNGDOM

Raud Ungdom er ein organisasjon som arbeider for å endre maktforhalda i Noreg. Dette gjer at vi kjem i konflikt med maktelita i landet. Dessutan finnst det ytterleg-gående terrorgrupper som er villige til å nytta vald mellom anna mot sosialistar og kommunistar. I andre europeiske land er det avslørt intim kontakt mellom sånne grupper og politifolk. Erfaringane både internasjonalt og frå norsk historie seier oss at ein del organisatoriske tiltak for å verne om medlemmane våre, unngå overvåking og vanskelig-gjere eventuelle terrorhandlinga retta mot organisasjonen er naudsynt.

Desse tiltaka er:

1. INTERNE ARSMØTE OG LANDSMØTE.

Arsmøte og landsmøte er hemmelege. Dvs at nøyaktig stad og tid for desse møta ikkje vert offentliggjort.

2. BRUK AV NAMN

A. På arrangementa våre er hovudregelen at vi berre nytter fornamn. Medlemmane kan sjølv velje om det namnet dei nytter er eit dekknamn eller ikkje. Etternamn kan nyttast for valte talsfolk for organisasjonen. Det same gjeld underskriving av interne dokument.

På større arrangement der store delar av organisasjonen er samla, og event. uavhengige, skal alle nytte dekknamn. Dette er for at den valdelege høgresida, som har som metode å skremme folk til passivitet gjennom terror, ikkje skal kunne kartleggje organisasjonen frå ulike stader i landet.

Det er vår plikt å beskytte våre egne medlemmar og uavhengige mot terror frå desse gruppene. Ein måte å gjere dette på er å beskytte namna på folk i organisasjonen når vi er samla og lette å få oversikt over.

B. Folk skal sjølve kunne velje om dei vil seie at dei er medlemmar i Raud Ungdom eller ikkje. Difor skal alle medlemmar som vert spurt om ein annan er medlem i Raud Ungdom svare at det veit dei ikkje. Dette gjeld alle medlemmar med unntak av dei som er offentleg valte talsfolk og offentleg kjente medlemmar.

3. OFFENTLEGGJERING AV LEIINGAR.

Lags- , distrikts- og Sentral-styre veljer sjølv sine egne talspersonar. Unntak frå dette er lags-, distrikts-leiar og leiar for heile organisasjonen som vert valt på dei respektive års- og landsmøta. Desse er offentlege dersom det ikkje føreligg heilt sareigne årsakar som skal vere kjent før valet.

Etter val av distriktsstyre og sentralstyre skal desse organa sjølv vedteke kven som skal vere kjent innad og utad. Dersom ein finn det naudsynt, skal nokre i leiinga heller ikke vere offentlege for organisasjonen. Det betyr at dei som var tilstade som delegatar eller observatørar på desse møta ikkje kan offentleg gjere kven som vart valt.

(Den mest effektive måten å få oversikt over medlemmane i ein organisasjon, leiinga og arbeid på, er å gå inn i den. Vi ynskjer ikkje at heile leiinga skal vere kjent for grupper som kan skade hø

4. ANDRE TILTAK

A. Bruk av post og telefon

Det skal ikkje avtalast eller innkallast til interne møter over telefon. Dersom det er naudsynt å nytte telefonen til dette, skal ein nytte på førehand avtalte dekkhistoriar, og utan å omtale personar med namn.

Internpapir og innkallinger skal overleverast direkte, eller via andre medlemmar. Dersom det pga lange avstandar tross dette er naudsynt å nytte posten, skal internpapir og innkallingar alltid sendast i lukka konvoluttar (dvs ikkje forretningskonvoluttar som det er mogleg å åpne og lukke attende) og med ein privat avsendar. (utan avsendar kan postverket lovleg opna brev om det er tull med adresse e.l)

Ved distriktsårsmølte og landsmøte skal alle innkallast til oppmøtestader, og ikkje direkte til den staden der møtet skal avhaldast.

B. Vi skal ikkje ha noko arkiv over medlemmane i Raud Ungdom og ikke andre enn dei som sit i sentralstyret og dei sentralstyret meiner må ha det, skal ha kjennskap til kor mange medlemmar det er i Raud Ungdom.

Tryggingsinnstruksen skal vere kjent for medlemmane og den kan diskuteras med sympatisørar.

Hvorfor ett 1. mai tog i Trondheim 1990?

For første gang på 20 år gikk det bare et 1. mai tog i Trondheim i 1990. Jeg skal forsøke å gi noe av bakgrunnen for at det ble slik, og si litt om den politiske begrunnelsen.

Arbeidet med 1. mai startet egentlig i desember, hvor partiet innkalte folk fra alle de store byene til taktikkdiskusjon. Her ble det klart at det en fryktet nok kom til å skje, nemlig at en i Oslo kom til å godkjenne Yngve Hågensen som taler.

YNGVE HAGENSEN AVSLØRT??

Det er klart at det som skjer i Oslo har meget stor betydning for det som vil skje ellers rundt i landet. Derfor var det med spenning vi hørte argumentasjonen fra Oslo.

I Oslo er 1. mai fra partiets side styrt av faglig fraksjonen i Samorg, og har vært det siden 1982. Denne fraksjonen mener at det har skjedd en vesentlig endring i Oslo Samorg, og at nå er det en venstre/sentrums allianse som har makta (Reiulf Steen-fløya). Denne fløya er villig til å snakke med Faglig Enhet, og har dessuten samarbeidet i andre sammenhenger. Derfor var det forventet et strøket parolegrunnlag og Yngve Hågensen som taler. Det var, slik jeg oppfattet det, ingen vilje til reelt å slåss for andre talere - det ble nærmest et pliktlop å foreslå noe annet. Det viser vel også den endelige i Oslo Samorg hvor hele opplegget med Hågensen ble vedtatt med 160 mot 3 stemmer.

Hovedargumentet for å godta Hågensen som taler, var at han ikke var avslørt i fagbevegelsen. I mange klubber ble han ansett som en del av venstre-

sida, særlig etter kansen med Totland om ledervervet. Å bryte med Oslo Samorg på grunnlag av Hågensen, ville være å isolere seg fra resten av venstresida i Samorg. Og i og med at Hågensen ikke er avslørt, ville det føre til et ras av klubber og foreninger fra Faglig Enhet.

Et annet argument som var mye framme i diskusjonen, var at det var vanskelig å gjennomføre et alternativt arrangement rent praktisk - det var ekstrem mangel på folk som ville jobbe med 1. mai.

FELLES LINJE FRA SOSIALDEMOKRATENE OVER HELE LANDET FOR Å SPISE ALTERNATIV-ARRANGEMENTENE

Allerede i desember var det vel klart at taktikken fra sosialdemokratene var å få til et tog i de større byene over hele landet. Til dette var samarbeidsviljen fra AKP-erne i Oslo et meget godt redskap. Hvorfor, kan en spørre seg. Jeg er overbevist om at dette ikke henger sammen med situasjonen i 1990, men at en for framtiden vil ha nedlagt klassekamparrangementet og kaldt og kynisk tenker på at om en i 1990 gir noen smuler til venstresida - og får et felles arrangement - vil det skadeskutte AKP ikke være i stand til å organisere opposisjonstogene på sikt.

Argumentasjonen fra Oslo om at det var et for stort løft med eget arrangement, underbygger denne påstanden. Dessuten er det store politiske motsigelser i synet på venstresosialdemokratene - med det presset og det miljøet du som faglig til-litsvalgt lever med og i, vil nok en god del bli venstresosialdemokrater. Taktikken fra Samorgene/sosialdemokratene er

dyktig, de utnytter våre svakheter og uenigheter.

HVA SKJEDDE I TRONDHEIM?

Etter disse innledende betraktningene skal jeg gå konkret inn på hvordan det ble ett tog her i Trondheim.

Etter møtet i Oslo ble det innkalt til årsmøte i FFF så fort det lot seg gjøre, og det ble valgt et nytt styre. Nytt var det for så vidt ikke, det var det samme som i 1989. Samtidig diskuterte vi den taktiske situasjonen og vedtok 10 hovedparoler slik at vi skulle ha et politisk grunnlag å møte Samorg på. I ettetid tror jeg det var veldig viktig, for med et klart politisk grunnlag kunne vi nærmest styre forhandlingene med Samorg.

Vi vedtok også vår hovedtaler, Torstein Dahle.

I diskusjonen, på det dårlig besøkte årsmøtet, var det ingen som virkelig ønsket ett tog i Trondheim. Vi ønsket fremdeles at 1.mai skulle være en dag hvor de ulike linjene sto opp mot hverandre og hvor folk måtte ta stilling til politikk. Ettersom Samorg-sekretæren i uformelle møter hadde sagt at taler ville bli Ester Kostøl, nestleder i LO, var det helt uaktuelt med ett tog, var meningen på møtet. Riktig nok var det atskillig verre å argumentere mot Kostøl enn Hågensen i Oslo, men det sto felles ansvarlig for LO-toppens politikk. Etter årsmøtet var vi sikre på at her i Trondheim ble det to tog.

INVITASJON TIL FORHANDLINGER

Vi hadde også partimøter om

situasjonen, og der var det stor enighet om at Ester Kostøl ikke var akseptabel. Derimot ble det drøftet hva vi skulle gjøre om f.eks. Sissel Bauck ble kastet fram som kompromiss på Samorgs 1.mai møte.

Allerede før jul hadde Samorg invitert oss til forhandlinger, og i begynnelsen av mars hadde vi første møte med Samorgs 1. mai-komite. Her ble vi overrasket over at Samorg hadde saket Kostøl, og fått ja fra Sissel Bauck til å stille som hovedtaler. Hun ville også holde seg til hovedparolene som ble vedtatt, ble det sagt. Vi insisterte på å få vår taler, Torstein Dahle med - i og med at det skulle være et samarbeid mellom likeverdige parter.

Deretter presenterte vi parolene våre, og utrolig nok hadde ikke 1.mai komiteen til Samorg noen større innvendinger mot vårt forslag, det så ut som om de svelget det hele. Imidlertid måtte de ha møter med Samorgstyret, og det så ut til å ende opp med enighet om paroler og uenighet om taler.

På dette tidspunkt var vi forberedt på brudd - Torstein Dahle var nok ikke spesielt for Samorg.

Det ble for så vidt bekreftet dagen før Samorgs 1. mai møte hvor vi på nytt hadde forhandlingsmøte med Samorgs 1.mai komite. Her sa vi klart ifra at det var en betingelse for FFF å bli akseptert som en likeverdig partner og få godkjent Torstein Dahle. Eventuelt fikk Samorg heller gi avkall på SV-taler (som nå var fastsatt til Kåre Syltebø). På dette forhandlingsmøtet ble også Samorgstyrets forslag til paroler presentert, det var svært så

tannløst og tyder på en aldri så liten oppvask i Samorgstyret etter at det så ut som om 1. mai komiteen kunne svelge alle våre 10 paroler. Samorgs paroleforslag så slik ut:

1. Vi og 160.000 ledige krever: hele folket i arbeid!
2. En rettferdig fordeling. Stans innstrammingspolitikken!
3. Nei til rasing av Trondheimsskolene!
4. Innfri valgløftene! Styrk syke- og eldreomsorgen.

Det var kun parole 3 som var i tråd med FFFs forslag.

MOT BRUDD

Etter dette så det ut som om det gikk mot brudd. Vi gikk til Samorgs 1. mai-møte dagen etter kun i den hensikt å forklare hvorfor bruddet kom.

Situasjonen var at det var uenighet både om talere og paroler. Vi fra FFF var vel i det stille glad for at det var så pass stor politisk forskjell på togene, det ble lettere å mobilisere. Et reelt brudd!

OVERRASKENDE ENHET

Men overraskelsesens tid var ikke forbi. På 1. mai-møtet, med ca. 70 framøtte, la Samorgstyret fram forslag om 3 hovedtalere, Sissel Bauck, Kåre Sylteba og Torstein Dahle. Etter gårdsdagens signaler var vi meget overrasket. Men, en må smi mens jernet er varmt, og vi forsøkte fremdeles med den uforsonlige linja - det var ikke nok med en taler, parolegrunnlaget måtte forandres. Derfor foreslo vi FFFs parolegrunnlag istedet for Samorgs.

Fra salen ellers kom det også to forslag til nye paroler.

Meget overraskende foreslo Samorgleder Asmul pause i møtet og kalte fram en del fra FFF til et forhandlingsmøte ved styrebordet. En ganske merkkelig situasjon, etter min mening, å slutføre forhandlingene midt under møtet med journalist fra Arbeider-Avisa hengende over skuldera!

Resultatet var at vi ble enig om et parolegrunnlag på 10 paroler, deriblant 7 av FFFs paroler (inkludert den felles skoleparolen), 1 annen Samorgparole og 2 andre benkeforslag.

Styret i Samorg foreslo da disse 10 parolene:

1. Nei til EF - stopp tilpasningene. (FFF)
Vedtatt mot 7 stemmer.
2. 3 års moderasjonslinje = 160.000 arbeidsledige. (FFF) enstemmig.
3. Individuell lavtlønnsgaranti - minimumslønn 150.000 (FFF) enstemmig.
4. Støtt intifadaen - anerkjenn Palestina. (FFF) enstemmig.
5. Stopp den statsstyrte krisa i Nord-Norge. (FFF) enstemmig.
6. Stopp Trondheimpakka - pengene til kollektivtransporten (FFF) enstemmig.
7. Nei til rasing av Trondheimsskolene. (FFF/Samorg) enstemmig.
8. Innfri valgløftene - styrk syke- og eldreomsorgen.

(Samorg) enstemmig.

9. Nei til privatisering av offentlig sektor
(benkeforslag) enstemmig.

10. Et demokratisk Europa.
(benkeforslag)
Vedtatt mot 2 stemmer.

I tillegg fikk styret i Samorg fullmakt til å utforme en tariffparole som var aktuell 1. mai. Dette ble:

Tariff 90 - stem nei!

MEGET RADIKALT PAROLEFORSLAG - HVEM GAR I TOG?

Det var helt klart noen som følte seg overkjert, og vi skal ikke skryte av at møtet ble gjennomført særlig demokratisk. De som ble mest overkjert var SV-erne som overhodet ikke var med i diskusjonen om parolene. Typisk var det at SV (Øistein Djupedal) forslo helt formalistisk at det kun skulle være 6 hovedparoler (uten å si om hvilke 6 han fortrakk). Han ble nedstemt og fikk bare 3 stemmer.

Hele situasjonen vitner om at Samorg nå vurderer FFF som mer interessant enn SV. Samtidig er styret villig til å gå meget langt for å oppnå enhet - baktanken er helt tydelig at vi til neste år, og året etter osv skal få store problem med å bryte ut og lage eget arrangement.

Men det var flere som var tråkka grundig på tærne. Arbeiderpartiet hadde fått grundig juling, særlig i spørsmålet om EF, moderasjonslinja og Trondheimspakken. Det er nærmest uforståelig at AP kunne gå i et

slikt tog uten reservasjonsrett

Reaksjonene uteble heller ikke, i Arbeider-Avisa 22.3.90 sier faglig leder i AUF i Ser-Trøndelag:

Planene for ett 1.mai tog skjer på Faglig 1.maifronts premisser. Dersom opplegget blir slik Samorg har lagt opp til, kommer ikke jeg til å gå i 1.mai tog i Trondheim.

Videre kaller han det for bakholdsangrep på LO-ledelsen og selv drar han til Kristiansund for å feire 1.mai.

VELLYKKET ARRANGEMENT

Resten av 1.mai opplegget er vel kjent fra presse og eget framtøte. Ledelsen i Samorg sto fast på enheten, og forsvarte enhetsarrangementet. Vi gjorde tabben å glemme tellekorps, slik at det er usikkert hvor mange som gikk i toget, men godt over 3000 er sikkert. Slik sett ble arrangementet vellykket. Spesielt vellykket var torgmetet, hvor talerne virkelig representerte opposisjonen i fagbevegelsen, og hvor Torstein Dahle virkelig stjal showet gjennom en knallbra tale.

Så spørs det - hva skjer til neste år - er vi forberedt på å møte valgkamplinja til AP? Er FFF mulig å reise igjen. Fra oss som jobbet med 1.mai har det i alle fall vært understreket at neste år blir verre - og vi må nok starte debatten om 1. mai før nyttår.

RRH